

Bram Vermeulen, Boven Op De Berg

't Was boven op de berg dat ik begreep
En besloot het nooit meer te vergeten
't Was boven op de berg dat ik begreep
Wat ik al zo lang had moeten weten

Diep onder mij het zachte groene dal
Wit boven mij de wolken in het blauw
't Was boven op de berg dat ik begreep
Wat ik nooit meer vergeten wou

Geen stem, geen vuur vanuit een struik
Gewoon de vage bergen in de mist
't Was boven op de berg dat ik begreep
Dat ik dit al langer wist

Altijd, altijd

Geen donderslag bij heldere hemel
Ook niet de bleke sikkkel van de maan
't Was boven op de berg dat ik begreep
Ik kan ook zonder angst bestaan

Was het de wind die mij vertelde
Je bent nooit alleen op deze aarde
't Was boven op de berg dat ik begreep
Wat ik al lang bewaarde

Was het de warmte van de zon
De geur van steen, door mij herkend
't Was boven op de berg dat ik begreep
Je bent nooit alleen als je samen met jezelf bent

Altijd, altijd